

Verslag 29^e vergadering ARO, 25 februari 2014

Aanwezige ARO-leden: G. Faber (voorzitter), P. Berkhout, G. Borger, M. van Diest, R. van Leeuwen, S. Slabbers

Namens de provincie: T. van Laar (secretaris, verslag), J. Slangen (RI), B. Witteman (RI), H. Ziengs (SVT)

1. *Opening en mededelingen*

Mogelijk verzoekt de gedeputeerde de volgende vergadering de verplaatsing van een melkveehouderij uit de dorpskern van Durgerdam naar de Liergouw te Amsterdam-Noord te agenderen. De Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur Amsterdam heeft hier al over geadviseerd aan de gemeente Amsterdam en de ARO-leden Guus Borger, Rob van Leeuwen en Marijke van Schendelen, die daar deel van uitmaken of –maakten kunnen daar dan niet nogmaals over adviseren. Als de andere ARO-leden wel aanwezig zijn resteert een net voldoende omvang om hier vanuit het provinciale belang desgevraagd onafhankelijk over aan GS te kunnen adviseren.

2. *Verslag 28^e ARO-vergadering 29 januari 2014*

Het verslag wordt inhoudelijk definitief vastgesteld.

3. *Ervaringen met de digitale aanlevering van stukken via het iBabs systeem*

Het is enkele ARO-leden niet gelukt in te loggen. Gebleken is dat dit niet heeft gelegen aan de betreffende leden. Er wordt gewerkt aan verbeterde toegang en deze leden wordt gevraagd dit daarna opnieuw uit te proberen.

Vastgesteld wordt dat iBabs niet werkt op een iphone, maar dat wel, zij het niet eenvoudig, opslaan op een tablet mogelijk is.

Voorts constateert de ARO dat het op papier toezenden van de essentiële stukken, zoals deze keer is gebeurd, ook voor de toekomst op prijs wordt gesteld, met name waar het gaat om de ontwerptekeningen.

4. *Voorbespreking van de agenda*

In een niet openbaar overleg worden de diverse ingebrachte plannen voorbesproken.

5. *Woning De Haal 145, gemeente Oostzaan*

Aanwezig bij dit agendapunt: de heren P. Visser (wethouder), A. Warmenhoven (beleidsmedewerker gemeente) en W. Noom (adviseur van de initiatiefnemer)

Het betreft de realisering van een woning (inclusief bijgebouwen 492 m²) op het perceel De Haal 145, ter vervanging van (de restanten van) oude bedrijfsbebouwing (1164 m²). De bebouwing is sterk verwaarloosd en bovendien is verontreiniging met asbest aangetoond. De gemeente heeft in het vigerende bestemmingsplan Buitengebied Oostzaan 2013 (in navolging van het voorheen geldende bestemmingsplan Buitengebied-Noord) een bouwvlak opgenomen om één woning met bijgebouwen te kunnen realiseren. Dit bouwvlak ligt echter tegen de weg aan, te dicht bij het tegenover gelegen loonbedrijf, en wijkt af van de situering van de zogenaamde BBG-scherven volgens de PRVS, die zijn vastgelegd conform de verspreide bestaande bebouwing. De voorgestelde ontwikkeling betreft dus het verschuiven en comprimeren van BBG-scherven.

De wethouder licht toe dat men al jaren met het perceel bezig is. Er was behalve van verwaarlozing en verontreiniging sprake van illegale bewoning en de vestiging van nomaden, met noodzakelijk juridisch ingrijpen als gevolg. De nieuwe eigenaar wil het terrein saneren en er zelf gaan wonen. Dit heeft de steun van het college en men wil nu graag verder met de procedure.

De adviseur van de initiatiefneemster geeft aan dat het bestaande bouwvlak te dicht bij de weg en met name het tegenoverliggende loonbedrijf ligt en dat daarom gekozen is voor een locatie wat verder van de weg op het bosperceel gelegen. Er komt zo min mogelijk verharding, gekozen is voor eenvoudige waterdoorlatende paden. Een langgerekt gebouw, een voormalige kippenschuur, is karakteristiek, wordt opgeknapt en in de toekomst benut als atelierruimte.

De ARO vraagt zich af waarom op deze locatie 'achteraf', in een bosperceel, voor een stolp wordt gekozen. Een stolp verwacht je vóór op het land en aan de weg, het gaat doorgaans om een manifest, zeer aanwezig en pontificaal gebouw. Zo'n stolp verhoudt zich ook slecht tot de beoogde houtsnippers. Deze plek vraagt om een minder monumentale en meer ingetogen benadering. Het gaat hier, vanuit de rol van de ARO, niet om een 'verbod' van een stolp, maar om een hopelijk overtuigend advies.

De adviseur geeft aan dat hier nog geen architect naar heeft gekeken en stelt het ARO-advies op prijs.

De ARO constateert voorts dat sprake is van vier kadastrale percelen, waarvan er twee ten behoeve van het wonen worden benut. Wordt hier de natuurlijke erfbepanting, overigens nog niet van heel oude datum, behouden? Wat gebeurt er met de andere percelen? Deze zijn nu verwaarloosd en er dreigt verwildering. Zonder ingrijpen ontstaat hier ook bos in de vorm van berk en els.

De gemeente en adviseur geven aan dat het de bedoeling is dat de bestaande natuurlijke opslag rond het woonhuis behouden blijft en dat hier geen nieuwe, niet passende bepanting komt. Het is voorts de wens om de overige gronden te verpachten aan agrariërs, zodat ze

kunnen worden begraasd en verruiging wordt tegen gegaan. Een en ander zal in een beheersplan als anterieure overeenkomst worden vastgelegd.

De ARO geeft aan dat de achtergrondinformatie over de voorgeschiedenis en het initiatief van de nieuwe eigenaar vertrouwen geeft in een goede ontwikkeling. Het gaat om een prachtige woonlocatie en ook een ingetogen typologie van bewoning zal aan de woonkwaliteit geen afbreuk doen.

De wethouder geeft ten slotte desgevraagd aan dat, doordat de voorgestelde situering van de woonfunctie niet botst met het loonbedrijf, het mes aan twee kanten snijdt en dit bedrijf ook kan worden gelegaliseerd.

Conclusie:

De ARO ziet de noodzaak van sanering van de aanwezige opstallen en de kwaliteitsverbetering die optreedt door hier ter vervanging één woning te realiseren. Ook heeft de ARO er begrip voor dat die woning met behoud van de bestaande bosopslag op enige afstand van de weg wordt gesitueerd. De commissie vraagt aandacht voor de functie van de aangekochte percelen waar geen plan voor is gemaakt. Om het open landschap te behouden is het van belang dat dit wordt begraasd. De ARO adviseert om bij de nadere architectonische invulling van het plan niet te kiezen voor een stolpvorm, omdat bij de locatie in het landelijk gebied en de situering op het beboste perceel een meer terughoudende, ingetogen vorm meer passend zou zijn. Voorts onderschrijft de ARO de ambities van gemeente en initiatiefnemer om de verruigde percelen die niet voor de woonfunctie worden benut een agrarische functie te geven, waardoor de verruiging wordt bestreden, en adviseert de ARO om dit in de bestemmingsregeling vast te leggen.

6. *Uitbreiding camping Tempelhof, Callantsoog, gemeente Schagen*

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer H. van Muijen (initiatiefnemer), mevr. J. de Graaf (vertegenwoordiger/adviseur van initiatiefnemer), de heer W. Douwsma (bureau BÜgelHajema), de heer J. Kaandorp (beleidsmedewerker gemeente Schagen)

Het betreft een oostwaartse uitbreiding van camping Tempelhof aan de Abbestederweg in Callantsoog. Op het bestaande terrein van ruim 12 hectare zijn 485 recreatieplaatsen (kampeerplaatsen, caravanplaatsen en vaste stacaravans) aanwezig; de eigenaren willen hier herstructureren en een kwaliteitsverbetering doorvoeren. Door een ruimere opzet komen ongeveer 70 plaatsen te vervallen. Ter compensatie en financiering wordt een uitbreiding van 4 hectare met ongeveer 170 nieuwe recreatieplaatsen, waaronder 24 chalets, voorzien. Hoewel er (nog) geen provinciaal toetsingskader is, blijkt uit onderzoek in opdracht van de provincie, dat alleen nog de vraag naar de uiterste vormen van verblijfsrecreatie, 'basic' kamperen bij de boer en de luxere vormen van kamperen, bungalows of chalets, nog toeneemt. In die ontwikkeling voorzien de plannen. Op het zuidelijk deel van het uitbreidingsperceel wordt natuurcompensatie gerealiseerd en daarnaast wordt een perceel

van 2 hectare aan de Jeweldijk aangekocht, dat eveneens een natuurbestemming zal krijgen.

De gemeente geeft om te beginnen aan, dat er nota is genomen van de constatering bij de provincie dat er van een structurele gemeentelijke beleidsvisie op de verdere ontwikkeling van de recreatiesector en van de landschappelijke structuur van het gebied geen sprake is. Daardoor zouden afzonderlijke plannen van bedrijven te veel ad hoc moeten worden beoordeeld en zouden grote landschappelijke investeringen achterwege blijven. De gemeente geeft aan dat er wel degelijk beleid op dit gebied aanwezig is en dat dit weliswaar niet is meegestuurd, maar wel op de website is te vinden. De nu voorgestelde ontwikkeling past in de gewenste clustering van recreatieterreinen, conform dit beleid.

De heer Douwsma geeft een toelichting op het ontwerp voor de uitbreiding. Er wordt een meerwaarde voor de omgeving beoogd. De gebouwen aan de Abbestederweg moeten mede opgewaardeerd worden. De oude en nieuwe helft van de camping moeten met elkaar worden verbonden. Dit biedt kansen om de entree iets te verschuiven en te verstevigen, met daarachter een pleinachtige groene ruimte waar kan worden geparkeerd. Hier moet ook iets van de openheid van het landschap worden ervaren. Langs de Westerweg, tussen beide campingdelen, komt een groen-blauwe zone met voldoende maat en belevingswaarde. Er is een zonering aangebracht van meer naar minder intensief. Aan de zuidzijde komt nieuw nollengebied, tevens bedoeld voor kleinschalig kamperen.

Bij deze toelichting worden enkele aanvullende afbeeldingen uitgereikt, waarbij onder meer de positie van de camping met uitbreiding in de ruimere omgeving wordt verduidelijkt. De ARO informeert naar de functie en de toekomst van de terreinen aan de oostzijde van de uitbreiding. Daar liggen een bedrijfsterreintje en een renbaan voor drafpaarden. Daar is voor de toekomst een bestemming als 'nijverheid en handel' voorzien, maar er zijn volgens de gemeente geen concrete plannen die te realiseren. De initiatiefnemer ziet die toekomst als bedrijventerrein niet als strijdig met zijn wensen, want een natuurbestemming zou meer belemmeringen geven.

De ARO constateert dat eerdere beleidsstukken, die men zelf beschikbaar had vanwege de toezending daarvan bij de behandeling van eerdere uitbreidingsplannen van verblijfsrecreatieterreinen, anders dan de gemeente beweert, afwijkende toekomstvisies weergeven. Daar is sprake van uitbreiding van het bedrijventerrein en het huidige uitbreidingsterrein van de camping zou zijn bedoeld voor de landschappelijke inpassing van dit bedrijventerrein. De constatering is dat de gemeente wel degelijk beleid heeft, maar het nog niet goed bij elkaar weet te houden.

Los daarvan ziet de ARO geen grote bezwaren tegen de ontwikkeling van de verblijfsrecreatie op het terrein, maar het zou wel wenselijk zijn geweest als er heldere landschappelijke principekeuzen aan de ontwikkeling van het terrein ten grondslag hadden gelegen. Bijvoorbeeld een aansluiting bij het nollenlandschap of bij het open landschap of misschien wel een half agrarisch ervenlandschap. Wat hier aan de orde is, is de na te streven mate van openheid en de relatie met de omgeving. De ARO begrijpt uit de overhandigde informatie dat

er in ieder geval aansluiting is gezocht bij de natuurontwikkeling aan de andere zijde van de Jeweldijk en heeft hier wel waardering voor.

Voorts constateert de ARO dat er veel ontwerpambities in het plan zijn opgenomen, maar dat het op veel gedachten hinkt. Daardoor zijn er onderling verschillende deelterreinen en is het terrein als geheel versnipperd. Als gekozen wordt voor één thema, dan zou er meer interne samenhang kunnen ontstaan. Het plan zou winnen aan rust en samenhang als het onder één noemer zou kunnen vallen. Daarbij kunnen de relaties met de omgeving worden meegenomen, want niet altijd is helder op welke plaatsen is gekozen voor afscherming en openheid.

De ontwerper geeft aan, dat gekozen is voor de nadruk op de noord-zuid lijnen, nollen aan de zuidzijde en groene randen, die het geheel 'een stevig jasje' geven. Op enkele plaatsen wordt de open ruimte voelbaar gemaakt. Het doorzicht op de renbaan is misschien niet het fraaiste, maar je kunt er ver kijken.

De ARO vraagt zich af hoe groot de kans is dat de extensieve terreinen ook met chalets bebouwd gaan worden. De gemeente en eigenaar geven aan dat dit niet de bedoeling is. Er moet ook ruimte zijn voor fietskampeerders en die kunnen zelfs gratis terecht. De gemeente geeft aan dit onderscheid vast te willen leggen in het bestemmingsplan, zodat de blijvende openheid van het zuidelijk nollengebied gegarandeerd is.

De ARO stelt nogmaals aan de orde dat één thema wenselijk is en dat dit bij voorkeur een meer natuurlijke ontwikkeling is. Een landschappelijke inrichting en een intensief gebruik gaan goed samen. Nu is het iets te veel een formele, 'chique' inrichting. Er wordt vaak te veel aan dit soort terreinen ontworpen. Het geheel kan een meer natuurlijke uitstraling krijgen met behoud van alle beoogde functies. Dan zou het geheel mogelijk ook meer passend bij de locatie worden. Ook zou het de gebruikers gelukkiger kunnen maken.

Ten slotte wijst de ARO op de geplande zichtlijnen. Het is zaak goed op de gekozen ruimtematen en de detaillering te letten, want anders werkt de beleving niet meer.

Conclusie:

De ARO heeft begrip voor de uitbreidingsbehoefte en de locatiekeuze die hiervoor is gemaakt. Het advies van de ARO is dan ook in essentie positief. De ARO adviseert daarbij de gemeente om in een groter kader het beleid voor de ontwikkeling van de verblijfsrecreatie in het gebied eenduidig af te stemmen op de ontwikkeling van het landschappelijk raamwerk en het aanliggende en mogelijk verder te ontwikkelen bedrijventerrein. De ARO adviseert initiatiefnemer en ontwerper om in het ontwerp van de uitbreiding nog meer te streven naar een heldere keuze voor landschappelijke thematiek in aansluiting op de omgeving en het bereiken van interne samenhang tussen de verschillende zones. Een zo natuurlijk mogelijke uitstraling, met behoud van alle functies voor het hele terrein, zou daarbij vanuit het landschap geredeneerd de voorkeur hebben. Voorts adviseert de ARO om daarbij nog eens

goed te letten op de te creëren zichtlijnen naar het omringende landschap, de situering daarvan en de garanties die nodig zijn om zichtlijnen daadwerkelijk beleefbaar te maken.

7. *Gemaal Monnickendam, gemeente Waterland*

Aanwezig bij dit agendapunt: mevr. I. van Erp en de heer M. Poort (Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier), de heer D. Dollen (SOOH Architecten) en de heer J. Hendriksen (provincie Noord-Holland, RI)

Het betreft de aanleg door het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier van een gemaal op de dijk tussen Purmer Ee en het Monnickendammer Gat (de Nieuwendam), tussen Monnickendam en Katwoude, waarover de N247 loopt. Aanleiding is de studie Bescherming Wateroverlast Noorderkwartier, waarin kaders zijn aangegeven voor verbeteringsmaatregelen aan de ruim 220 poldersystemen binnen Hollands Noorderkwartier. De spuicapaciteit bij Schardam en Monnickendam blijkt niet meer toereikend om wateroverlast te voorkomen. Een nieuw gemaal nabij Monnickendam is noodzakelijk om op termijn voldoende spuicapaciteit te hebben om de waterstand op peil te houden. In een omgevingsstudie zijn meerdere locaties beoordeeld en dit heeft geleid tot een voorkeurslocatie.

De ontwerper geeft een toelichting aan de hand van een beeldenreeks. De dijk heeft druk verkeer, dubbele fietspaden, bushaltes en zichtbelemmerende bosschages. Er is voor gekozen het programma (waaronder een vergaderlocatie voor alleen het Hoogheemraadschap) goeddeels in de dijk, onder maaiveld onder te brengen. Het gemaal heeft een instroomkant aan de Purmer Ee en een uitstroomkant aan het Monnickendammer Gat. Het wordt een bijzonder element in het landschap, waarbij is gekozen voor ontwerpuitgangspunten als een zichtbare inpassing, niet te veel monumentaliteit, een robuust karakter, maar ook een rustpunt op de dijk, waar met name fietsers optimaal kunnen genieten van het uitzicht. Het concept is doorvertaald naar een licht oplopend dakniveau aan de instroomkant en een licht aflopend karakter aan de uitstroomkant. Tussen de teen en de kruin van de dijk is aan de instroomkant ook ruimte voor bijvoorbeeld mobiele kranen. Het lage deel is niet publiek toegankelijk, alleen bedoeld voor strikt noodzakelijk verkeer, bijvoorbeeld van onderhoudsmonteurs. Nu is dit nog alleen getekend aan de zuidzijde, maar ook aan de noordzijde is een vergelijkbare toegangsweg vanaf de dijk naar het lage niveau nodig. De uitstroomkant heeft een kleiner programma. Hier is een trapsgewijze constructie mogelijk, als ware het een tribune naar het water. Hier zijn geen constructies ten behoeve van de veiligheid nodig. Als materiaal is aan beide zijden gekozen voor basalt.

Het Hoogheemraadschap geeft aan dat er normaal slechts 10 cm peilverschil is en dat het in uitzonderlijke gevallen ook mogelijk moet zijn dat het gemaal in omgekeerde richting wordt gebruikt. Hier zijn geen aparte veiligheidsvoorzieningen of krooshekreinigers voor nodig.

De ARO wijst erop dat het water van de Gouwzee en de kom achter de plek van het gemaal relatief schoon is. Dat blijkt ook uit het snelle bevriezen in de winter, waar schaatsers dan direct intensief gebruik van maken. Wordt de waterkwaliteit niet aangetast door het spuien?

In de onderzoeken van Witteveen + Bos die zijn meegestuurd is hieraan geen aandacht besteed. Minder goed water beïnvloedt het toeristisch product van de oud-Hollandse ijspret. Om die goed te kunnen beleven is het overigens gewenst de spontaan opgekomen beplanting aan de Gouwzeezijde van de dijk te verwijderen.

Het Hoogheemraadschap geeft aan dit mee te zullen nemen, maar niet over de beplanting te gaan: dat is een zaak van de gemeente, die overigens niet bij de behandeling aanwezig is.

De ARO constateert vervolgens dat de locatiekeuze is verantwoord in een scoringstabel, waarin ruimtelijke argumenten niet zijn meegenomen. Weliswaar staat wat betreft de ARO de locatiekeuze niet ter discussie, maar als overwegingen betreffende bijvoorbeeld zichtlijnen, panorama's en bosschages waren meegenomen dan hadden ze ook een onderdeel kunnen zijn van de architectonische opgave. De opgave om het in te passen in de omgeving had expliciet deel kunnen uitmaken van de opdracht aan de architect, die nu voor de locatie een min of meer 'vrije opdracht' heeft gekregen.

Voorts stelt de ARO vast dat er hekken nodig zijn voor beide toegangswegen tot het gemaal vanaf de dijk. Die hekken zijn vaak zeer pregnant aanwezig en kunnen bij een slechte uitvoering hinderlijk zijn in de ruimtelijke beleving. Op de architectuurtekeningen zijn ze niet terug te vinden. De ARO adviseert ze als integraal onderdeel van de architectuuropgave en in de 3D-beelden mee te nemen, zodat ze op vriendelijke wijze kunnen worden ingepast.

De ARO ervaart het gekozen concept als helder en duidelijk. De ARO vindt het passend dat voor een programma in de dijk, goeddeels onder maaiveld, is gekozen. Toch is de uitwerking nog redelijk monumentaal. Hoe ver moet je gaan met de verbijzondering van de plek? Wordt het niet te veel een 'burcht' aan de dijk? De horizontaliteit van de dijk moet voorop staan en dit vraagt om iets meer ingetogenheid. Door de balustrade wordt het meer een gebouw, aanbevolen wordt daar nog eens op te letten.

Vanuit de cultuurhistorie wordt ten slotte opgemerkt dat het gaat om een uniek type dijk, die, in tegenstelling tot de in de stukken vermelde jaartallen, dateert van 1401 of 1403. De oudste schriftelijke bronnen dateren van de 16^e eeuw. Van de techniek van het aanleggen van de dijk is maar weinig bekend. Door de aanleg van het gemaal dient zich de unieke kans aan terug te kijken in de tijd naar de ontstaansgeschiedenis en de techniek van het aanleggen. De ARO beveelt aan die kans zo veel mogelijk te benutten.

Conclusie:

De ARO ziet de noodzaak van de ingreep en kan zich ook in de locatiekeuze vinden, al hebben ruimtelijke overwegingen hierin onvoldoende meegespeeld. De ARO adviseert om nog nadere aandacht te besteden aan de gevolgen van het spuien voor de waterkwaliteit, die nu aan de Gouwzeezijde van hoge kwaliteit is. Ook adviseert de ARO om bij de architectonische uitwerking meer aandacht te geven aan de context van de historische Nieuwendam en te streven naar een ingetogen karakter (niet teveel een burcht), met aandacht voor de horizontaliteit van de dijk en het onbelemmerde zicht op de Purmer Ee en om in het ontwerp ook de te realiseren hekwerken voor de beide toegangswegen gelijk als architectonische opgave mee te nemen. Voorts adviseert de ARO voor de directe omgeving, waarvoor de

gemeente primair verantwoordelijk is, om de bosschages aan de oostzijde van de dijk die het zicht op de Gouwzee belemmeren, te verwijderen. Ten slotte adviseert de ARO om bij de aanleg van het gemaal de kans te benutten om goed archeologisch onderzoek te verrichten naar de ontstaansgeschiedenis en aanleg van deze oude dijk, die van een type is waarover nog veel onbekend is.

8. Ontwikkelingen rond de ARO

Het aangenomen amendement betreffende de ARO bij de behandeling van de aangepaste PRVS in PS (3 februari 2014) wordt door de ARO voor kennisgeving aangenomen. Op basis van het amendement zal de ARO in de verordening vermeld blijven.

Op grond van de vastgestelde wijzigingen in de rol en werkwijze van de ARO krijgt de ARO een ambtelijke voorzitter. Geke Faber is hierover door de gedeputeerde geïnformeerd. Dit wordt Bregje van Beekvelt, sectormanager Ruimtelijke Inrichting bij de Directie Beleid. Afgesproken is dat zij de eerstvolgende maartvergadering als toehoorder zal bijwonen en de daarop volgende vergadering van 14 mei als eerste zal voorzitten. De vergadering van woensdag, de 26^e maart is echter Geke Faber verhinderd en ook de plaatsvervangend voorzitter Guus Borger is dan verhinderd. Ter vergadering wordt gekozen voor verplaatsing naar dinsdag 25 maart. Geke Faber kan dan voorzitten, ook de andere ARO-leden kunnen dan, alleen Guus Borger is dan wegens vakantie verhinderd.

Conform de afspraak zal er worden gerouleerd met het lidmaatschap om zo een geleidelijke vervanging te krijgen. Petra Berkhout heeft aangegeven als eerste te willen vertrekken. Er wordt gezocht naar een vervangend lid, waarbij wordt gezocht naar iemand met een op de kerndisciplines aanvullend, economisch- commercieel profiel. Het zou dan moeten gaan om een nieuw vast lid. Zo mogelijk vindt die vervanging ook 14 mei plaats, anders een latere vergadering. Afgesproken wordt dat een voorstel voor een rouleerschema de volgende vergadering wordt geagendeerd. Voor de aanblijvende ARO-leden zal de aanstelling formeel worden verlengd.

9. Jaarverslag over 2013

De 14^e mei is voorafgaand aan de reguliere vergadering bestemd voor een ARO-tournee langs locaties waarover in 2013 is geadviseerd en waarbij ten behoeve van het jaarverslag een filmpje zal worden opgenomen. Tevens zal dan een ontmoeting worden gearrangeerd tussen gedeputeerde Talsma en afscheid nemend voorzitter Geke Faber, die beiden die dag op een congres moeten zijn, maar een deel van de tijd in hun agenda's zullen vrijmaken. Die ontmoeting zal om logistieke redenen in de buurt van Schoorl plaats hebben. Nadere informatie naar alle ARO-leden volgt.

10. ***Volgende ARO-vergadering***

NB: in afwijking van het eerder opgestelde schema is dat nu dinsdag 25 maart 2014